

Το 8:15 είναι ένα έντυπο που μοιράζεται στα σχολεία της κυψέλης κ' των πατησιών. Μέσα από τις σελίδες που επιδιώκουμε να μοιραστούμε ιδέες, απόψεις, πράξεις, ενάντια σ'έναν κόσμο που καταρρέει με θόρυβο.

Φωτογραφία από πορεία υπεράσπισης της κατάληψης Ντουγγρού στη Λάρισα, έπειτα από εκκένωση της

ΚΑΜΙΑ ΕΚΚΕΝΩΣΗ
ΔΕ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΗ
Αλληλεγγύη
65^{την} ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΝΤΟΥΓΓΡΟΥ

Αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Άνω - Κάτω Πατησιών
Κατάληψη στη Νάξου 75 & Κρασά, Πλ. Κοιλιάτσου

ΝΑ ΠΟΛΕΜΑΜΕ ΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ

ΞΥΛΟ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

Ζούμε σε καιρούς κρίσης ,και όπως ιστορικά συμβαίνει έτσι και τώρα σε τέτοιους καιρούς ο ρατσισμός, ο εθνικισμός , η ξενοφοβία και η μισαλλοδοξία ανεβαίνουν. Στο σήμερα βλέπουμε τα παραδείγματα μπροστά μας, όπου ακροδεξιές κυβερνήσεις αναλαμβάνουν τα ινία χωρών και οι κοινωνίες συντριτικοποιούνται ολοένα και περισσότερο. Ο ίδιος ο καπιταλισμός έχει ως δομικό του στοιχείο τον ρατσισμό και τον εθνικισμό για να μπορέσει να διατηρήσει την σταθερότητα του. Ιδιαίτερα σε καιρούς οικονομικής κρίσης όπου η εκμετάλλευση των πλουσίων σε βάρος των φτωχών γίνεται ακόμα πιο έντονη ο εκφασισμός της κοινωνίας είναι μια ιστορική σταθερά.

Αυτό είναι εύκολα αντιληπτό καθώς ένα ολόκληρο

σύστημα προσπαθεί να μας πείσει πως ο εχθρός μας είναι οι μετανάστες , οι γειτονικοί λαοί και καθετί διαφορετικό. Φυσικά με στόχο , ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας να επιτίθεται και να κανιβαλίζει τους αδύναμους και τους κατατρεγμένους και να προσκυνά τους ισχυρούς.

Τόνοι υποκρισίας λοιπόν, καθώς οι δυτικές χώρες, μεταξύ αυτών και η Ελλάδα, είναι αυτές που δημιουργούν τα μεταναστευτικά και προσφυγικά ρεύματα για δικά τους οφέλη. Η λεηλασία ολόκληρων χωρών και ηπειρών από τους δυτικούς είναι γνωστή με πολέμους και απομυζήσεις των εκεί

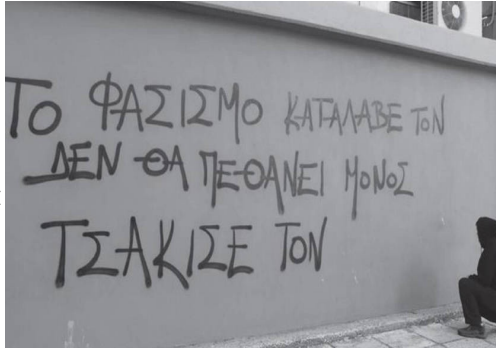
εδάφων εξαθλιώνουν και διαλύουν εκατομμύρια ανθρώπους με αποτέλεσμα οι άνθρωποι αυτοί να μεταναστεύουν για ένα καλύτερο αύριο.

Όταν λοιπόν έρχονται εδώ έχουν να αντιμετωπίσουν δολοφόνους-φασίστες, αφεντικά που τους πίνουν το αίμα και ρατσιστές πολίτες που συναινούν σε όλα αυτά.

Στην Ελλάδα τώρα τα παραδείγματα αυτού του φαινομένου είναι πολλά και διάφορα. Με πιο πρόσφατα αυτά της Χρυσής Αυγής και των εθνικιστικών

συλλαλητηρίων. Σε ανάλογους καιρούς τότε τα εθνίκια κάνανε πογκρόμ μαχαιρώνοντας και σκοτώνοντας μετανάστες και αντιφασιστές με ρητορείες περί έθνους και φυλής. Ταυτόχρονα βέβαια είχαν πάντα τις καλύτερες σχέσεις με το κράτος και το κεφάλαιο καθώς οι μισοί από αυτούς είναι μπάτσοι και οι άλλοι μισοί μπράβοι και τραμπούκοι βιομήχανων, μεγαλοαφεντικών κ.λπ

Από την μεριά μας τώρα, όλοι εμείς που ζούμε σε πολυεθνικές γειτονίες δεν πέφτουμε στο τρυπάκι του ρατσισμού. Ζούμε μαζί με μετανάστες, δουλεύουμε μαζί , πηγαίνουμε σχολείο μαζί αντιλαμβανόμενοι πως η διαφορετικότητα όχι απλά δεν είναι κακή αλλά είναι από τα πολυτιμότερα πράγματα που έχουμε. Δεν υπάρχει τίποτα χειρότερο από το να κρίνουμε συνανθρώπους μας με βάση το χρώμα, την καταγωγή, το

φύλο και την σεξουαλική προτίμηση. Στις αισχρές αυτές λογικές εμείς θα πρέπει να αντιπροτάσσουμε την ισότητα και την ελευθερία χτίζοντας συλλογικά αναχώματα όπου και αν βρισκόμαστε και με όποιον τρόπο μπορούμε.

Για όλα τα παραπάνω λοιπόν, και στους δύσκολους καιρούς που έρχονται δεν πρέπει να δώσουμε στους φασίστες σπιθαμή γης. Από το σχολείο και τους ρατσιστές συμμαθητές και καθηγητές, στις πλατείες και στους δρόμους καλούμαστε να προτάξουμε τον μαχητικό αντιφασισμό. Όπως και πριν μερικά χρόνια έτσι και τώρα δεν θα υπάρχουν ασφαλείς παράδεισοι για όλους αυτούς, καθώς θα είμαστε εκεί για να τους αποτρέψουμε να δημιουργήσουν την εθνικά δυστοπία που θέλουν.

Υ.Γ. Για να είμαστε ξεκάθαροι ο φα-

σισμός δεν αντιμετωπίστηκε ποτέ με καθεστωτικούς όρους και μέσω του ίδιου συστήματος που τους θρέφει. Οι μπάτσοι, οι δικαστές και το κράτος όχι μόνο τους χρειάζονται αλλά τους γιγαντώνουν.

Συγκέντρωση - Μικροφωνική
Σάββατο 12 Νοέμβρη - 12:00
ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ - ΚΟΛΩΝΟΣ

ΟΥΤΕ ΣΤΟΝ ΚΟΛΩΝΟ, ΟΥΤΕ ΠΟΥΘΕΝΑ...

Με την οικονομική κρίση να κλιμακώζει για δεύτερη φορά μέσα σε μια δεκαετία το καπιταλιστικό οικοδόμημα για κρίση που θα "επιτραπεί" με την προπαγάνδα εξαθλίωση της Ουκρανίας των φανατικών και με τον πόλεμο στην Ουκρανία να πυροδοτεί ανεξέλεγκτες καταστάσεις για το μέλλον των λαών, οι φασίστες επιχειρούν να κεντρίσουν στο προσκήνιο τη θρημική (εθνογενής) επιθυμία σε τσαλιάρη και Γαλάφι ή "εξουθενωμένο" επίπεδο, πάντα λειτουργώντας ως μαρκά χέρι του κράτους και του κεφαλαίου. Στενεχωμένοι στον ελλαδικό χώρο επιχειρούν σήμερα να κερδίσουν το γαϊτανό άδραξ για να πραγματοποιήσουν το χέρυ-χούρι που τους τρέφει.

Το ίδιο συμβαίνει και σε Κολωνάκι και Σπηλαίο. Δύο πολυεθνικές μεταναστευτικές γενιές της κλάσης όπου φασιστικά μορφώματα επιχειρούν εδώ και κάποιο καιρό να διαρραξούν ρατσιστικές και φασιστικές αντιλήψεις και πρακτικές σε πλατείες, δρόμους, χώρους σχολείων και σπυράκια.

Σαν αντιφασίστες / αντιρατσιστές δεν καθυστερούμε σε απόδοτικές αποφάσεις, γνωρίζοντας ότι ο φασισμός περνάει στην δράση από τον κόρσο του αγώνα και περιλαμβάνει μαχητικό και οργανωμένο τις μετανάστες μας από κάθε άκρη φασιστές. Πάντα ενάντια σε κράτος και αφεντικά.

...ΤΣΑΚΙΖΕΤΕ ΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ

Πρωτοβουλία αντιφασιστών/ριών από Κολωνάκι και Σπηλαίο
Αντιφασίστες, αντιρατσιστές από τις γειτονιές του κέντρου και του Περιούρι

Αφίσα καλέσματος σε αντιφασιστική συγκέντρωση στην πλατεία Αγίου Γεωργίου στον Κολωνό, Νοέμβριος 2022

“Δεν πολεμάμε τον φασισμό μαζί με την κυβέρνηση, αλλά σε πείσμα της κυβέρνησης”

ΖΟΥΜΕ ΜΑΖΙ, ΔΟΥΛΕΥΟΥΜΕ ΜΑΖΙ
ΝΤΟΠΙΟΙ, ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΤΣΑΚΙΖΟΥΜΕ NAZI

ΠΟΤΕ ΚΑΜΙΑ ΜΟΝΗ

Με οργή αλλά και σφίξιμο στο στομάχι βλέπουμε τον τελευταίο καιρό την προβολή της υπόθεσης στα Σεπόλια. Μια 12χρονη επιζώσα πολλαπλών βιασμών και έκδοσης σε κύκλωμα trafficking.

Επίδοξοι ή πραγματικοί βιαστές του κοριτσιού. Για άλλη μια φορά βλέπουμε τη σαπίλα της ελληνικής κοινωνίας να ξετυλίγεται μπροστά μας.

Ο κύριος δράστης: μαγαζάτορας της περιοχής και αφεντικό της μητέρας της. Έντιμος, αξιότιμο μέλος της κοινωνίας, θεοσεβούμενος, οικογενειάρχης, επίτροπος της εκκλησίας, πατριώτης.

Οι άμεσα εμπλεκόμενοι: 215 στον αριθμό τουλάχιστον. Επίδοξοι ή πραγματικοί βιαστές του κοριτσιού. Για άλλη μια φορά βλέπουμε τη σαπίλα της ελληνικής κοινωνίας να ξετυλίγεται μπροστά μας.

Το πλαίσιο: Η γειτονιά που ήξερε ή φανταζόταν και δεν μιλούσε, οι αρχές που κάλυπταν για εβδομάδες το σίχαμα το Μίχο. Τα ΜΜΕ, που βαφτίζουν το βιασμό σεξουαλική πράξη, που κατασκηνώνουν με τις κάμερες έξω από το σπίτι του κοριτσιού μη αφήνοντας την να ηρεμήσει και που αναπαράγουν την είδηση με σκανδαλοθηρικό και κακοποιητικό τρόπο για να προκαλέσουν σοκ. Η κάθε στεφανίδα που αντικειμενοποιεί το θύμα, προβάλλοντας φωτογραφίες του στην εκπομπή της μη επιρρίπτοντας καμία ευθύνη σε επίδοξους βιαστές, το γνωστό σκουπίδι και πλυντήριο, ο συνδικαλιστής μπάτσος μπαλάσκας, που ξεπλένει τον παιδοβιαστή λέγοντας για το ποιόν της οικογένειάς του. Η ποινική δικαιοσύνη μαζί με τα μίντια που προλαβαίνουν να δικάσουν τη μητέρα του κοριτσιού, δημιουργώντας ένα εύκολο θύμα, ώστε να ξεσπάσει η κοινωνία πάνω της όλα τα συντηρητικά της κατάλοιπα. Οι μπάτσοι και η δικαιοσύνη σε συνεργασία, που θέλουν ανέκαθεν να καλύψουν τους δικούς τους. Όπως γίνεται με το βιασμό της 19χρονης στο κολαστήριο ΑΤ Ομονοίας από δυο ΔΙ-Αδες οι οποίοι αφέθηκαν ελεύθεροι μέχρι την δίκη με περιοριστικούς όρους.

Σώμα, φύλλο, σεξουαλικότητα

Από τα σύννεφα δεν πέφτουμε. Το τρίπτυχο «πατρίς-θρησκεία-οικογένεια» που αντιπροσωπεύει ο Μίχος έδειξε για ακόμη μια φορά πόσο σκοτάδι μπορεί να κρύβει πίσω του. Ταυτόχρονα το κύκλωμα περιλαμβάνει δικηγόρους, παπάδες, πολιτικούς, άτομα με διασυνδέσεις, αλλά και απλούς υπάλληλους και γείτονες. Αυτό μας θυμίζει το σύνθημα « οι βιαστές δεν είναι ράτσα ειδική, είναι άντρες καθημερινοί». Το πλέγμα μέσα στο οποίο γεννιώνται τέτοια συμβάντα είναι αυτό της πατριαρχίας. Και μέσα μας ξέρουμε πως όσο υπάρχει εξαθλίωση, όσο υπάρχουν σχέσεις εξουσίας που ορίζουν τι θα συμβεί στο σώμα μας, και όσο «καθένας κοιτάει τη δουλειά του» και μένει αμέτοχος, τέτοια περιστατικά θα συνεχίσουν να συμβαίνουν πίσω από κλειστές πόρτες.

Φωτογραφία από πορεία στα Σεπόλια τον Οκτώβριο, στιγμιότυπο από παρέμβαση στο μαγαζί του παιδοβιαστή Μίχου.

Στεκόμαστε απέναντι στα κυκλώματα βίας αλλά και τις καθημερινές πράξεις και εκφράσεις της πατριαρχίας, την κουλτούρα του βιασμού. Ξέρουμε ότι η αστική δικαιοσύνη δεν είναι με το μέρος μας, εξυπηρετεί και συγκαλύπτει αυτούς που έχουν συγκεκριμένα προνόμια. Εμείς έχουμε τα μάτια μας και τις καρδιές μας ανοιχτά για τη διπλανή μας και το διπλανό μας, τη συμμαθήτριά μας που φαίνεται ότι κάτι την ταλαιπωρεί, τη γειτόνισσα που φαίνεται να χρειάζεται τη στήριξη μας. Ενδυναμώνουμε τις μεταξύ μας σχέσεις, στηρίζουμε η μία το άλλο και σπάμε την καθημερινότητα της βίας που μας ασκούν.

Μπάτσοι, TV, δικαστική αρχή, όλοι μαζί ξεπλένετε τον κάθε βιαστή.

Οι σχέσεις μας ρήγμα στον κόσμο της σιωπής και του φόβου που θέλουν να μας επιβάλλουν.

Ποτέ καμία μόνη

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΜΟΝΟΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ

Σε μια εποχή πού ακούμε συνεχώς για πυρηνικό όλεθρο, πώς θα ήταν μια κοινωνία στον απόηχο μιας τέτοιας καταστροφής; Πώς θα ζουν οι άνθρωποι στα υπόγεια στη προσπάθειά τους να μην διαπεράσει η ραδιενέργεια; Σαν να μην άξιζε τελικά η εθνική υπερηφάνεια και τα μεγαλεπήβολα σόου των πολιτικών αρχηγών;

Ένα δράμα φαντασίας του 1986 για μια κοινωνία υπό το καθεστώς της πυρηνι-

κής απειλής που προσπαθεί να παλέψει τα προβλήματα που η ίδια δημιούργησε. Σε μια γη χωρίς ζώα και φυτά, η φύση πλέον στεγάζεται σε υπόγεια αυτοσχέδια καταφύγια, με ό,τι μπορεί αυτό να σημαίνει για τη νέα κανονικότητα των ζωντανών-νεκρών.

Απέναντι στην τρομοκρατία του πυρηνικού ολέθρου και τις πολεμικές ιαχές, όπλα μας ο διεθνισμός και η πείρα των αντιπολεμικών κινημάτων.

ΚΑΤΩ ΟΙ ΣΤΡΑΤΟΙ - ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ Η ΓΗ

ΠΡΟΒΟΛΗ ΣΤΟ ΣΤΕΚΙ

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΝΕΚΡΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ - 24/11 - 20.00

Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Άνω-Κάτω
Παπσίων - Νάξου 75 & Κρασσά
-πλατεία Κολιάτσου-

ΜΟΝΑΧΑ ΟΙ Μ

ΔΕΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ

Είκοσι χρόνια μετά τη λήξη των πολέμων στη Γιουγκοσλαβία, σε ένα απομονωμένο ξενοδοχείο της Βοσνίας, συναντιούνται βετεράνοι και των δύο αντιμαχόμενων πλευρών. Σκοπός της συνάντησης είναι η συλλογική αντιμετώπιση του τραύματος με τη μέθοδο της δραματοθεραπείας.

Οι μνήμες του πολέμου είναι πολύ δύσκολα διαχειρίσιμες και τα τραύματα δε μπορούν να επουλωθούν ακόμα μετά απ' όλα αυτά τα χρόνια.

Από τη Γιουγκοσλαβία μέχρι την Ουκρανία ή οπουδήποτε αλλού, οι εθνικοί πόλεμοι δεν έχουν καμία δόξα.

Πριν την προβολή θα πραγματοποιηθεί **DOESN'T SAY FAIRYTALES**, η οποία έ

ΠΡΟΒΟΛΗ ΣΤΟ

ΜΥΣΚΑΡΚΙ ΝΕ Ρ

ΟΙ ΑΝΤΡ

ΔΕΝ ΚΛΑ

Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι
- Νάξου 75 & Κρασσά -

ΠΕΚΡΟΙ ΕΧΟΥΝ

ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

καμία ομορφιά και τίποτα το ρομαντικό.

Όσο περισσότερο ΜΜΕ και social media θα συνεχίζουν να μας ταΐζουν καθημερινά με έθνος και φυλή, με φόβητρο είτε τους μετανάστες, είτε τους Τούρκους κατακτητές, τόσο μεγαλύτερη η ανάγκη να μη ξεχνάμε πως μονάχα για τους κυρίαρχους αυτού του κόσμου οι πόλεμοι μπορούν να σημαίνουν οικονομικά και πολιτικά κέρδη. Για εμάς, δυστυχώς, πάντα θα περισεύουν τα νεκροταφεία, θωμάτων ή ψυχών.

είσηγηση από την ομάδα OUR BABA
χει κάνει τη μετάφραση της ταινίας.

ΣΤΕΚΙ

PLACU

ΕΣ
INE

ΠΕΜΠΤΗ
15/12
20.00

κι Άνω-Κάτω Πατνσιών
πλατεία Κολιάτσου-

ΓΛΥΚΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΓΙΑ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΟΝ ΕΧΟΥΝ ΖΗΣΕΙ

6/6/1982 Τα Ισραηλινά στρατεύματα εισβάλουν στον Λίβανο, με την επιχείρηση Ειρήνη στην Γαλιλαία και πρόσχημα τον λιβανέζικο εμφύλιο πόλεμο αλλά και την δολοφονία ενός Ισραηλινού πρέσβη στις ΗΠΑ από υποτιθέμενο μέλος της PLO. Πραγματικός σκοπός της εισβολής ήταν η εξόντωση όλων των παλαιστινίων αγωνιστών της PLO στον Λίβανο αλλά και η περαιτέρω εδραίωση του Ισραήλ, ως η κρατικά δύναμη της Μ. Ανατολής.

Συνασπισμένα τα Ισραηλινά στρατεύματα, τα αμερικάνικα, τα γαλλικά αλλά και οι ντόπιοι χριστιανοί μαρωνίτες επιδόθηκαν σε σφαγές και κτηνωδίες άνευ προηγουμένου. Αποκορύφωμα αυτών, ο βομβαρδισμός επί δύο μήνες της Βηρυτού, ο οποίος ισοπέδωσε εντελώς την πόλη αλλά κυρίως οι σφαγές των στρατοπέδων συγκέντρωσης Σάτιλα και Σάμπρα. Εκεί οι φάλαγγες των χριστιανών με την ευχή του Ισραήλ δολοφονούσαν, βασάνιζαν και βίαζαν άοπλους Παλαιστίνιους και Άραβες Λιβανέζους επί δύο μέρες συνεχόμενα.

Οι φρικαλεότητες αυτές δεν είναι τίποτα άλλο πέρα από την ωμή και ρεαλιστική όψη του πολέμου. Αν κάτι μα διδάσκει ο πόλεμος αυτός, όπως και κάθε πόλεμος, είναι το εξής: Οι φταχτοί, οι καταπιεσμένοι, οι απόκληροι αυτού του κόσμου σφαγιάζονται μεταξύ τους για τα συμφέροντα των εταιριών, των ΜΚΟ, των εκάστοτε κρατών και του κάθε λογής εξουσιαστή και ισχυρού. Με λιβέλους πατριωτισμού και εθνικισμού αποκτηνώνουν τους ανθρώπους κάνοντας τους είτε τέρατα είτε κρέας για οβίδες. Τι και αν λέγεται Λίβανος, Συρία ή και Ουκρανία η περιοχή που μάλιστα ο πόλεμος υπέρ πατρίς, είναι σίγουρα το ναδίρ της ανθρώπινης ύπαρξης.

**POOR
MANS
BLOOD**

**RICH
MANS
PROFIT**

ΠΡΟΒΟΛΗ ΣΤΟ ΣΤΕΚΙ
LEBANON
ΠΕΜΠΤΗ - 19/1 - 20.00

Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Άνω-Κάτω
Πατνσιών - Νάξου 75 & Κρασσά
-πλατεία Κολιάτσου-

Τout le monde déteste la police

Παρίσι, συνοικία Clichy-sous-Bois. Οι κάτοικοι μετανάστες και μετανάστριες κυρίως βιώνουν την ανεργία, τη φτώχεια, την εκμετάλλευση, το ρατσισμό, τις μηδαμινές δημόσιες υπηρεσίες, τις συνεχείς ψαχτικές και ελέγχους χαρτιών από μπάτσους και τη στρατιωτικοποίηση των γειτονιών τους. Κάπως έτσι στις 28 Οκτώβρη 2005 μπάτσοι την πέφτουν σε μια παρέα που παίζει μπάλα. Πάνω στο κυνηγητό δύο παιδιά πεθαίνουν από ηλεκτροπληξία και τραυματίζεται άλλο ένα. Οι κάτοικοι όλων των ηλικιών, των φύλων και των θρησκειών κάνουν αυτό που ξέρουν να κάνουν οι φτωχοί όταν το μαχαίρι φτάνει στο λαιμό. Υψώνουν το ανάστημά τους και στέκονται αντιμέτωπες με τους γδάρτες των ονείρων τους.

Έτσι σε μια από τις σκοτεινές γειτονιές της πόλης του φωτός ανάβει η φλόγα της εξέγερσης. Τα οδοφράγματα στήνονται οι σκέψεις ξεχειλίζουν από οργή και οι τσέπες απο πέτρες.

Αυτοκίνητα, εμπορικά κέντρα, το δημαρχείο της πόλης και καμιά τριακοσαριά μπάτσοι γίνονται στόχος αυτών που προτιμούν να πνιγούν στο αίμα παρά στα σκατά. Για έξι μέρες το προάστιο που μέχρι τότε βρισκόταν στην αφάνεια τώρα είναι σε πρώτο πλάνο και οι εξεγερμένοι κάτοικοι του δεν κάνουν βήμα πίσω.

Οι καταπιεζόμενες από άλλες επίσης άθλιες γειτονιές με επίσης άθλιες συνθήκες διαβίωσης εξεγείρονται κι αυτές. Οι πολιτικοί, οι θρησκευτικοί ηγέτες, οι εισαγγελείς και οι μπάτσοι κάνουν οτι περνάει απ το χέρι τους για να καταστείλουν την εξέγερση. Μπάτσοι με ελικόπτερα, μπάτσοι με αυτοκίνητα, μπάτσοι πεζοί, μπάτσοι με μηχανές, κάμερες, απαγόρευση κυκλοφορίας και απειλές για απελάσεις

καταδικασθέντων μεταναστών είναι ότι έχει να προσφέρει το γαλλικό κράτος σ'αυτούς που περισσεύουν απ'την εθνική ενότητα και διεκδικούν ίση μεταχείριση. Δηλαδή τα πάντα. Για ένα μήνα περίπου η Γαλλία βρέθηκε με τις περισσότερες πόλεις κηρυγμένες σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης και τόσοσ κόσμος βρέθηκε στο δρόμο με άλλο τόσο κόσμο. Γνωστές και άγνωστοι μεταξύ τους μα με κοινά προβλήματα, κοινές ανάγκες και βιώματα έζησαν μαζί τις μαγικές στιγμές της εξέγερσης. Χωρίς κάποιο σχέδιο, χωρίς οργάνωση και χωρίς προετοιμασία οι εξεγερμένοι ήξεραν ακριβώς τι έπρεπε να κάνουν. Ήξεραν καλά ότι δεν έπρεπε να συνεχίσουν μια ζωή με σκυμμένο κεφάλι, μια ζωή γεμάτη φόβο, μια ζωή λιγότερη απ' τις ζωές των καταπιεστών τους.

Η εξέγερση που ξεκίνησε μετά το θάνατο των Bouna Traore, Zyed Benna και τον τραυματισμό του Muhittin Altun μπορεί να μην επέφερε ορατές αλλαγές στην καθημερινότητα των μεταναστών και ντόπιων φτωχών κατοίκων της Γαλλίας άφησε όμως ανεξίτηλα σημάδια τόσο στο ρου της ιστορίας όσο και στις ζωές τους μα και στις ζωές μας αφού καθε στιγμή εξέγερσης μας θυμίζει ότι ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός. Ένας κόσμος χωρίς καταστολή, χωρίς διακρίσεις, χωρίς δουλειά, χωρίς υποτίμηση των ζωών μας. Ένας κόσμος συντροφικότητας, κατανόησης, αλληλεγγύης και ισότητας.

Ο χώρος μας μειώνεται...

...στα μέρη που αράζουμε, στα πάρκα, στα παγκάκια στις πλατείες των γειτονιών μας. "Μην κάθεστε εδώ κάνετε φασαρία", "μην βγάζεις εδώ το βρομόσκυλό σου" "μην φασώνεστε κάτω από τα σπίτια μας" "μην βάφεις τον τοίχο" "δεν ντρέπεσαι μικρή κοπέλα να γυρνάς έξω τέτοια ώρα" "κωλόπαιδο" "αλήτη" "τσουλάκι" "θα καλέσω την αστυνομία" και άλλα πολλά. Τα λόγια των ρουφιάνων της γειτονιάς διαχρονικά. Δεν αλλάζουν. Σε αυτά προθέτονται οι περιπολίες των μπάτσων. Με μηχανάκια μηχανές, τζιπ και αμάξια.

Η γενική εικόνα στους δημοσίους χώρους? Πάρκα κατηλλειμένα από μηχανήματα και σεκιουριτάδες, πλατείες με τους μπάτσους να κάνουν σουρτα-φέρτα κάθε 15' αν δεν είναι μόνιμα εκεί εγκατεστημένα τα ΜΑΤ (βλ πλ Εξάρχεια λόφο στρεφη), συνεργεία του δήμου να καθαρίζουν τους τοίχους από αφίσες συνθήματα και γκράφιτι. Όλοι τους επι ποδώς για τη δημιουργία ενός αποστειρωμένου περιβάλλοντος που χωράει μόνο μαγαζιά, επενδύσεις, ρουφιάνους, μπάτσους, αφεντικά και καταναλωτές..

Η κατάσταση αυτή προσπαθεί να εδραιωθεί χρόνια τώρα. Ο δήμαρχος και το τρελό παρεάκι του -μπάτσοι, εργολάβοι, ρουφιάνοι διπλανής πόρτας και διάφοροι άλλοι "καλοθελητές"-συνεργάζονται άψογα για αυτό.

Τα 2 χρόνια καραντίνας στάθηκαν χρυσή ευκαιρία για να στρωθεί το έδαφος. Και θυμόμαστε πολύ καλά όλοι πόσο ζόρικα ήταν στην καραντίνα με τις απαγορεύσεις κυκλοφορίας. Εκεί που είσαι όλη μέρα κλεισμένη/νος μες το σπίτι και ήθελες να ξεσκάσεις, να βρεθείς με τους φίλους, να κάτσεις στο πάρκο να κάνεις ένα τσιγάρο, να πιείς μια μπύρα, να πεις 2 μλκίες με την παρέα σου βρε αδερφέ είχες όλο τον παραπάνω συρφετό εναντίον σου για ακόμη μια φορά. Η κουλτούρα αυτή ακολουθήθηκε και μετά τις απαγορεύσεις κυκλοφορίας. Ο δήμος πασχίζει για καθαρούς τοίχους από αφίσες σπρέι και βαψίματα. Από την άλλη πάρκα-παρκάκια και κάθε λογής δημόσιοι χώροι που αράζει κόσμος γίνονται εργοτάξια και οι εργολάβοι παίρνουν τη μίζα που τους αναλογεί. Δημόσιοι χώροι που θα διαχειρίζονται τη φύλαξη τους ιδιωτικές εταιρείες σεκιούριτι ώστε να διώχνουν όλους τους "ενοχλητικούς" που αράζανε από πάντα εκεί. Το όνειρο του κάθε ρουφιάνου που τον

ενοχλούν οι φωνές μας, τα τσιγάρα, οι μπύρες και τα σπρέι γίνεται πραγματικότητα μέσα από τα σχέδια του δήμαρχου και των αρχών. Και σαν να μην φτάνουν όλα αυτά βλέπουμε και τους μαγαζάτορες να επεκτείνουν τα καρεκλοτράπεζά τους στις πλατείες, χρησιμοποιώντας ακόμη και δημόσια παγκάκια για παραπάνω πελατεία. Αν ο δήμος είναι ΟΚ ίσως μπορούν να βγάλουν τραπέζι και στο σαλόνι μας.. (τι άλλο να πουμε;)

Το κράτος, οι αρχές και οι νοικοκυραίοι μας το λένε κατάμουτρα: "δεν χωράτε αν δεν καταναλώνετε, αν δεν εκφράζεστε ή ακόμη σκέφτεστε με τον τρόπο που προτάσσουμε". Φτηνή περιπτερόμυτρα στα παγκάκια τέλος...δεν θα κάθεται στο πάρκο αν δεν συνοδεύεις τη βόλτα σου με ποτό ή καφέ από το δίπλα μαγαζί... δεν θα κυκλοφορείς όποτε θες στους χώρους πρασίνου στην πόλη, παρά μόνο όταν στο επιτρέψουν οι σεκιουριτάδες. Δεν θα εκφράζεσαι στους τοίχους με μπογιές και αφίσες γιατί οι μπάτσοι σε περιμένουν στη γωνία. Όχι μόνο η έκφραση αλλά ακόμη και η παραμονή μας στο δημόσιο χώρο τείνει να απαγορευτεί αν δεν συμβαδίζει με τα πρότυπα που μας επιβάλλουν να ακολουθήσουμε.

Εμείς από τη μεριά μας θέλουμε τα πάρκα μας ελεύθερα από σεκιούριτι, εργολάβους και καφετέριες. Θέλουμε οι τοίχοι των γειτονιών μας να μένουν "λερωμένοι" φιλοξενώντας τα συνθήματα, τους στοίχους και τις ζωγραφιές που εκφράζουν τις γειτονιές μας. Θέλουμε οι φωνακλάδες ρουφιάνοι των πολυκατοικιών να το βουλώνουν και οι μπάτσοι να μένουν μακριά από τα μέρη μας. Και γι' αυτό θα παλεύουμε...

Ο χώρος μας λοιπόν μπορεί να μειώνεται. Να μειώνεται διαρκώς... να στενεύει και να μας σφίγγει. Αλλά μας σφίγγει τόσο που καμιά μέρα μπορεί να σκάσουμε από την πολλή την πίεση. Γι' αυτό να προσέχουν όσοι μας πιέζουν γιατί θα σκάσουμε πάνω στα

Για κουβέντα και γνωριμία απο κοντά κάθε Παρασκευή μετά τις 20:30 στην κατάληψη Άνω Κάτω Πατησίων Νάξου 75 και Κρασσά, πλ. Κολιάτσου.

Για επικοινωνία και σχόλια, ιδέες, σκίτσα και κείμενα email: anokato@espiv.net. & <http://anokatopatision.espivblogs.net>.

For conversation and meeting in person every Friday after 20:30 at the squat Ano Kato Patision Naxou 75 and Krassa, Pl. Koliatsou. For communication and comments, ideas, sketches and emails: anokato@espiv.net. & <http://anokatopatision.espivblogs.net>.

Pour conversation et rencontre en personne, tous les vendredis après 20:30 au squat Ano Kato Patision Naxou 75 et Krassa, Pl. Koliatsou.

Pour communication et commentaires, idées, croquis et textes, envoyez un courriel à : anokato@espiv.net. & <http://anokatopatision.espivblogs.net>.

